

نشانه‌هایی از تحول در تیم ملی

آن روی کی روش...

تیم ملی فوتبال بزرگسالان به عنوان یکی از اولین صعودکننده‌ها به جام جهانی، وارد فاز آماده سازی برای حضوری قدرتمند در روسیه و تورنمنت معتبر تابستان آینده اش شده است.

تیم تحت هدایت کیروش ابتدا در ایران از توگو میزبانی کرد و به راحتی نیز از سد حریف آفریقایی اش گذشت. از آنجا که همگروه شدن با یک تیم از قاره سیاه در جام جهانی محتمل است، بازی با تیمی اینچنینی تمرین و پشت سر گذاشته شد.

حریف بعدی اما کلاسی متفاوت از توگو داشت و بازی در خانه اش برگزار می شد. روسیه به عنوان میزبان جام جهانی، قطعاً در شرایط مطلوبی به سر می برد و می توان با قاطعیت عنوان کرد که هفته قبل یک دیدار تدارکاتی با کیفیت و مفید را پشت سر گذاشتیم.

در بازی با روس ها این ما بودیم که گل اول را به ثمر رساندیم و این شاید نشان از تحولی جدید در تیم و تفکرات کیروش باشد. تیمی که همواره گل نخوردن برایش اولویت اول بوده و بابت آن انتقاداتی را متوجه خود دیده، این بار در کاران با جسارتی بیشتر از قبل به دروازه حریف نزدیک می شد و بالاخره هم به گل رسید...

خیلی ها (از جمله خود ما) بارها و بارها متذکر شده اند که با فقط گل نخوردن و نباختن، نمی توان به صعود از گروه امیدوار بود و لازم است ضمن حفظ اقتدار در فاز دفاعی، به فکر گل زدن و پیروزی هم باشیم.

نشانه ای از این مورد را در بازی با روسیه دیدیم و خوشحالیم که تیم ملی دارد روی آن تمرکز می کند. البته امیدواریم حکایت "کلاغ و راه رفتن به سبک کبک" گریبان تیم کیروش را نگیرد و علاوه بر دفاع مقتدر داشتن، حمله را نیز بیاموزیم و به صورت پررنگ تمرینش کنیم.

مرد پر تعالی در دو بازی تدارکاتی برگزار شده، بازیکنان "جانشین" مختلفی را در ترکیب قرار داد، بازیکنانی که هیچ بعید نیست به زودی به ترکیب اصلی راه یابند و در خود روسیه، فیکس تیم ملی باشند.

روی امثال قدوس و ابراهیمی و چشمی در این زمینه باید حساب ویژه ای باز کرد، به ویژه وقتی مشاهده می شود دژاگه و عزت اللهی دیگر آن بازیکنان آماده و رویایی سابق نیستند.

خوشحالیم که کیروش اهل مماشات و باج دادن نیست و آنجا که صلاح می داند، بازیکنی چون وریا غفوری را به لژیونری به نام رضاییان ترجیح می دهد.

رضاییان فکر می کرد با حضور در اروپا و قرار گرفتن در جناح مخالف برانکو، سند سمت راست تیم به نامش زده می شود اما در بازیهای چهار پنج ماه اخیر تیم ملی شاهد بوده ایم که اغلب غفوری به وی ترجیح داده شده است.

کیروش لازم بداند، از بیرانوند گرفته تا آزمون، قید هر ستاره ای را که افول کرده باشد می زند و این یکی از فاکتورهای موثر در موفقیت‌های دو سه سال اخیر تیم ملی است، تیمی که ترکیب ثابت ندارد اما بسیار موفق است و باور "شکست ناپذیری" به خوردش رفته است.

تیم ملی اگر با همین فرمان تا جام جهانی حرکت کند و در مسیر آماده سازی و اردوها و بازیهای تدارکاتی اش سنگ اندازی نشود، می توان به عملکردش در روسیه امیدوار بود.

تیمی که به عنوان مثال در خط حمله اش شاهد رقابت و "جنگ نرم" ستاره هایی چون سردار، طارمی، گوچی، کریم و کاوه رضایی هستیم، در عمل می تواند "شگفتی" جام جهانی ۲۰۱۸ باشد. در این باره بیشتر خواهیم نوشت...

استقلالی را با "استقلالی" بزنی آقای مدیر...

به عنوان بازیکنی محبوب "حرمت" دارد و انگار نه انگار که استقلال مسائل و مشکلات دیگری هم دارد...

افتخاری در مواجهه با خبرنگاران، حرف یکی از آنها مبنی بر اینکه چپاری بازیکن بزرگی است را قطع می کند و با حالتی کاملاً مسخره گونه می پرسد بازیکن بزرگی بود یا هست...؟!

او برای کوبیدن بیشتر مجتبی، عنوان می کند عکسهای یادگاری ام را بیشتر بادایی و کریم باقری گرفته ام و...

خطاب به این بزرگوار که سفت و سخت صندلی مدیرعاملی استقلال را چسبیده و با وجود قعر نشین شدن تیم هم حاضر به استعفا نشده، باید عنوان کنیم استقلال مگر بزرگ و پیشکسوت ندارد که از دایی و باقری نام می برید؟

صلاح می دانید به عنوان مدیرعامل، حق چپاری را بابت صحبت‌هایش کف دستش بگذارید، در این باره حرفی نیست (البته فقط در اینجا) اما چرا به عنوان مدیر استقلال، دو استقلالی را به رخ او نمی کشید...؟

کلیبی که نود از آخرین روز مربیگری منصوریان در استقلال پخش کرد را هیچ وقت از یاد نمی بریم... هواداری با التماس و حالتی شبیه زاری خطاب به علی منصور عنوان می کرد "برو دیگه، برو" و پایش را همزمان به زمین می کوبید...

حالت امروز هواداران استقلال نسبت به افتخاری دقیقاً مشابه همان صحنه های چند هفته قبل است، آن هم با شدت و غلظتی بیشتر...

یادمان نرفته و نمی رود که همین آقای به اصطلاح مدیر، در بدو ورود به استقلال، از علی پروین به عنوان اسطوره اش نام برد و حالا وقتی می بینیم مجدداً برای کوبیدن و تحقیر بازیکن بزرگ و ماندگاری از تاریخ باشگاه استقلال، از دو پرسپولیسی (هر چند بزرگ و قابل احترام) توسط او نام برده می شود، فقط افسوسمان بیشتر و بیشتر می شود...

مدیرعامل استقلال که پشت منصوریان پنهان شده و گویا بواسطه سفارشات از بالا، حاشیه امنیت ضربه ناپذیری دارد، این روزها با مجتبی چپاری در افتاده، انگار نه انگار او